

Десята неділя після Тройці - (Мт. 17, 14-23)
В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.
Христос серед нас!

Дорогі Брати і Сестри!

Сьогоднішнє вчення Святого Євангаліє розповідає нам про зцілення біснуватого хлопця та упевненість нашої віри.

Ми часто молимося до Господа Бога нашого і бувають випадки коли до нас прикрадається невірство і сумнів щодо щирости наших молитов.

Христос докоряв апостолам за їхнє невірство в себе самих, в свої власні сили, які повинні здобути могутність до перемоги над злом. Коли апостоли запитали Ісуса: «Чому ми не змогли вигнати нечистого духа», то Ісус Христос сказав: «Через невір'я ваше. Бо істинно кажу вам: якщо ви матимете віру як зерно гірчичне і скажете цій горі: перейди звідси туди, і вона перейде; і не буде нічого неможливого для вас» (Мт. 17, 20-21).

Дорогі брати і сестри!

Чим більше ми тратимо довір'я до світа й людей, тим більшим мусить стати наше довір'я до Бога, тим більше треба нам надіятись на Нього! Мусимо мати довір'я до Господа. Цілий світ може бути проти нас, але ми не мусимо вагатись бо Господь Бог є завжди з нами.

Ісус Христос завжди запевняв нас, що нам не треба боятися чи сумніватися в могутності Господа Бога нашого та Його помочи, і тоді всі сили світу не спинять наших старань для добра нашої Рідної Церкви.

З історії ми бачисо, що серед великих небезпек родяться великі люди. Бо тоді, коли людство нагло потребує помочи, Господь посилає людей, котрі своїм розумом і своїм тактом уміють зарадити лихові. Але люди не усвідомлюють, що ці великі люди є тільки знаряддям у руках Божих. Наш найбільший національний геній, Тарас Шевченко, сказав: "І голову схопивши в руки, дивуєшся: коли прийде апостол правди і науки?!"

Що ж іншого означають ці слова, як не чекання слушного часу, коли Бог подасть нам свою ласкаву поміч на спасіння нашого українського народу і розквітання Помісної Української Православної Церкви.

Якраз тепер ми віримо, що Бог послав нам свою поміч в особах наших духовних провідників, які відроджують нашу Помісну Українську Православну Церкву Київського Патріархату та затверджують Державність нашої Батьківщини.

Вертаючись до думок нашого генія, Тараса Шевченка, бачимо, що й він бачив надію не на людську, а тільки на Божу поміч.

Ми мусимо надіятись на Божу допомогу й на свої власні сили. А сили в нас є, нам тільки потрібно єдності, тому-то ми й молимося так ревно: "Боже, нам єдність подай!" Наш народ здобув незалежність без кровопролиття, бо Господь відкрив очі нашому народові й натхнув нас повним довір`ям до Його справедливости. Треба нам тільки стерегтися, щоб ми самі не поставили перепон Божій допомозі і не втрачали довір`я до Нього.

Бог Всемогучий робить сильними тих, що мають довір`я до Нього. Коли настане потреба, Бог скріпить сили слабих, і вони стануть сильними Самсонами; Він додасть відваги слабодухим, що перестануть боятись небезпек, роз`єднаним і розпорошеним дасть "єдиномисліє" - спільну ідею і єдину мету. І буде з ними Бог до завершення Остаточної Мети! Тільки ніколи не треба втрачати надію!

Скільки в нашому народі є вдів і сиріт, бо мужі їхні й батьки загинули в другій світовій війні, обороняючи так звану "родіну"... Скільки наших людей замучили безбожники в тюрмах і на засланнях в далеких азійських і сибірських концтаборах! І все ж наш народ живе, вистояв усі тортури і гоїть свої рани. А українські матері приводять на світ нове покоління, яке вже не зазнає цього лиха, що його пережили їхні батьки... Всемогучий Бог- це наш Батько й захисник. Нехай буде Йому вічна слава! До Нього, мої дорогі, звертаймося зі своїми потребами, в Нього шукаймо поради й помочі! "Ніколи не полишив Господь бідного, помічником став сироті" (Псалом 9,19).

Нехай же живе, затверджується і розквітає в нашім побожнім Українським народі наша Свята Помісна Українська Православна Церква Київського Патріархату у щасті, вільному житті на славу Божу і втіху нашого улюбленого Українського народу.

Тож плекаймо нашу непохитну віру, що кризи, які зараз переживає наш народ, не будуть довготривалими. Все мине, неначе сон, немовби дим, і свіжість настане в нашій любій Україні, бо Господь має більше сили й добра, ніж ми думаємо..

Господи, Ти ж знаєш, як тяжко приходить ся нашому народові, але наші старання й наші змагання допомагають нам! Ми стоїмо з благоговінням перед Твоїм маєстатом! Ти є наша єдина й остаточна поміч! Нехай же не відходять від Тебе вірні сини України розчарованими. Даруй нам Твою ласкаву поміч завжди і всюди! Нужденний і убогий прославлять ім`я Твоє на віки вічні!

Амінь. В ім`я Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь. Христос серед нас!

